

1. Съчинителът на житието билъ ученикъ на св. Климента Охридски и живѣлъ въ Дѣволъ, южно отъ Охридското езеро. Въ негово време дѣволски епископъ билъ Марко, който сжщо така билъ ученикъ на св. Климента: *иже и такоже сего блаженнаго Климента оученикъ бывъ*. Съчинителътъ билъ близъкъ и на св. Наума, защото слушалъ както отъ него, така и отъ Климента да разказватъ за своя животъ въ Мораво-Панония.

2. За написването на житието помогнали личниятъ починъ на съчинителя и особено подканата на епископа Марко, подъ чието ведомство ще да е служелъ той: *се же самъ доноудих се . паче же вѣка ме пооустѣ*.

3. Съчинителътъ е живѣлъ презъ края на IX и първата половина на X в., когато, следъ смъртъта на Наума († 910) и на Климента († 916), написалъ житието. А по-неже българскиятъ господарь Симеонъ е поменатъ съ титла „царь“, трѣбва да се приеме, че и житието е съчинено следъ 924 г., когато Симеонъ е билъ поздравенъ отъ войскитѣ си, предъ цариградскитѣ стени, като царь (*ὡς βασιλέα*). Theoph. cont., Вопнае, 407. Възможно е обаче титултъ „царь“ вм. „князь“ да е билъ прибавенъ сетне отъ преписвачитѣ на житието.

4. Живитѣ разкази на Климента и Наума предъ съчинителя дали материалъ на последния да напише житието (*ѣлико же ми сами блаженнии ѿци скъзаше*).

5. Светцитѣ, отъ смирение, потаили нѣкои подробности отъ своя животъ (*а дроуга потайше за смѣреніе*).

6. Отъ ученицитѣ на Методия въ Мораво-Панония, следъ смъртъта на последния (885 г.), едни били мжчени отъ еретицитѣ (нѣмско-католишкото духовенство), други продадени като роби въ Венеция на еврейски търговци. И въ пространното Климентово житие се твърди, какво онѣзи „отъ пресвитеритѣ и дяконитѣ, които бѣха по-млади, тѣхъ продавахъ на юдеитѣ“ (§ XI).

7. Наумъ дошълъ отъ Моравия съ свещенически чинъ. Предъ смъртъта си приелъ монашески ликъ, въ какъвто видъ го виждаме изобразенъ изъ старитѣ църкви въ Охридско.

8. Продаденитѣ въ Венеция Методиеви ученици били откупени и доведени въ Цариградъ отъ нѣкой византийски